

Sygn. akt V KZ 11/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **B. G.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 sierpnia 2019 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącej IV Wydziału Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 31 grudnia 2018 r., sygn. akt IV WKK (...), o odmowie przyjęcia kasacji, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

B. G. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 1 marca 2018 r., sygn. II K (...), za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda. Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 września 2018 r., sygn. IV Ka (...), po rozpoznaniu apelacji obrońcy, utrzymano wyrok w mocy.

Kasację od tego wyroku wniosła obrońca skazanego, formułując w niej zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k.

Zaskarżonym postanowieniem odmówiono jej przyjęcia, zauważając, że jest ona niedopuszczalna z uwagi na to, że skazanemu wymierzono karę

grzywny, a obrońca skazanego nie wskazała w kasacji uchybień przewidzianych w art. 439 § 1 k.p.k.

Obrońca skazanego wniosła zażalenie na powyższe zarządzenie podnosząc, że nie można zgodzić się z poglądem wyrażonym w zaskarżonym zarządzeniu Przewodniczącej Wydziału Sądu Okręgowego, że jedynie powołanie się na bezwzględne przyczyny odwoławcze może skutkować w przedmiotowej sprawie przyjęciem kasacji do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie mogło zostać uwzględnione. Z art. 523 § 2 k.p.k. wynika, że kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to, zgodnie z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Słowo „wniesionej” w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. oznacza, że w kasacji podnieść należy zarzut wystąpienia przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k. W przeciwnym razie kasacja uznana zostanie za niedopuszczalną. Postępowanie kasacyjne, podobnie zresztą jak postępowanie apelacyjne, musi zostać zainicjowane skargą, to jest wniesioną w terminie i dopuszczalną kasacją. Dopiero po jej przyjęciu Sąd Najwyższy może przystąpić do badania zasadności kasacji i na podstawie art. 536 k.p.k. kontroli zaskarżonego orzeczenia także poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Przy braku skutecznej skargi badanie takie nie może być przeprowadzone. Wynika to z przyjętego przez ustawodawcę założenia, że w pewnych kategoriach spraw, m. in. w sprawach, w których orzeczono samoistną karę grzywny, kasacja może być wniesiona tylko wyjątkowo z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych.

W przedmiotowej sprawie zasadnie odmówiono przyjęcia kasacji, w której treści w żadnym miejscu nie odwołano się do przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k., a obrońca skazanego może ewentualnie ubiegać się o wywiedzenie kasacji na podstawie art. 521 k.p.k.

W tym stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie jako zasadne należało utrzymać w mocy.

